Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **ODLOČBA št. 2235/2002/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 3. decembra 2002

o sprejetju programa Skupnosti za boljše delovanje davčnih sistemov na notranjem trgu (Program Fiscalis 2003-2007)

(UL L 341, 17.12.2002, str. 1)

spremenjen z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Odločba (ES) št. 787/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004	L 138	12	30.4.2004
►**M2**	Uredba sveta 2004/885/ES z dne 26. aprila 2004	L 168	1	1.5.2004

▼B

ODLOČBA št. 2235/2002/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 3. decembra 2002

o sprejetju programa Skupnosti za boljše delovanje davčnih sistemov na notranjem trgu (Program Fiscalis 2003-2007)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

delujoč v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Na notranjem trgu je učinkovita, enovita in smotrna uporaba prava Skupnosti bistvena za delovanje sistemov obdavčevanja, zlasti za varovanje nacionalnih in skupnostnih finančnih interesov z bojem proti davčnim utajam in izogibanju plačevanja davkov, s preprečevanjem izkrivljanja konkurence in zmanjševanjem obremenitev za upravo in davkoplačevalce. Doseganje takšne učinkovite, enovite in smotrne uporabe je naloga Skupnosti, ki pri tem partnersko sodeluje z državami članicami.

(2) Odločba št. 888/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z 30. marca 1998 o vzpostavitvi programa Skupnosti za izboljšanje sistemov posrednega obdavčevanja na notranjem trgu (Program Fiscalis) ([4]) je pomembno prispevala k doseganju teh splošnih ciljev v obdobju od leta 1998 do 2002. Ker je zato umestno nadaljevati s Programom Fiscalis v naslednjem petletnem obdobju.

(3) Smotrno, učinkovito in široko sodelovanje med sedanjimi in prihodnjimi državami članicami ter med njimi in Komisijo je pomembno za delovanje sistemov obdavčevanja na notranjem trgu.

(4) Izkušnje, ki jih je pridobila Skupnost s Programom Fiscalis so pokazale, da lahko z izmenjavami, seminarji in večstranskim nadzorom dosegamo cilje programa, tako da povežemo uradnike iz različnih nacionalnih uprav pri njihovi poklicni dejavnosti. S temi dejavnostmi je torej treba nadaljevati, vendar jih je treba razširiti tako, da bodo vključevale davek na dohodek, na premoženje in na zavarovalne premije.

(5) Vzpostavitev in delovanje infrastrukture za komunikacijsko in informacijsko izmenjavo ima bistveno vlogo pri krepitvi sistemov obdavčevanja znotraj Skupnosti. Zlasti sistem izmenjave informacij o DDV (VIES) iz Uredbe Sveta (EGS) št. 218/92 z dne 27. januarja 1992 o upravnem sodelovanju na področju posrednega obdavčevanja (DDV) ([5]), je pokazal na vrednost informacijske tehnologije pri varovanju prihodka ob kar največjem zmanjšanju upravne obremenitve.

(6) Da bi zagotovili enovito uporabo prava Skupnosti je nujno, da imajo uradniki, ki so zadolženi za obdavčevanje, visok skupen

([1]) UL C 103 E, 30.4.2002, str. 361.
([2]) UL C 241, 7.10.2002, str. 81.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z 13. junija 2002 (še neobjavljeno v Uradnem listu), skupno stališče Sveta z 26. julija 2002 (UL C 228 E, 25.9.2002, str. 34) in Sklep Evropskega parlamenta z 24. oktobra 2002 (še neobjavljen v Uradnem listu).
([4]) UL L 126, 28.4.1998, str. 1.
([5]) UL L 24, 1.2.1992, str. 1. Uredba, kot je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 792/2002 (UL L 128, 15.5.2002, str. 1).

▼B

standard razumevanja prava Skupnosti in njegovega izvajanja tako v sedanjih kot tudi v prihodnjih državah članicah. Takšen standard se lahko doseže samo z učinkovitim začetnim in nadaljevalnim izobraževanjem, ki ga zagotovijo sedanje in prihodnje države članice. Dodatne dejavnosti Skupnosti so koristne za usklajevanje in pospeševanje takšnega izobraževanja.

(7) Izkušnje, pridobljene s Programom Fiscalis, so pokazale, da lahko z usklajenim razvijanjem in izvajanjem skupnega izobraževalnega programa dosežemo cilje tega programa, zlasti z doseganjem višjega skupnega standarda razumevanja prava Skupnosti.

(8) Zadovoljiv standard jezikovne spretnosti davčnih uradnikov se je pokazal kot bistven za lažje sodelovanje. Sodelujoče države morajo torej zagotoviti potrebno jezikovno izobraževanje svojih uradnikov.

(9) Čeprav glavno odgovornost za doseganje teh ciljev nosijo sodelujoče države, je potrebna dodatna dejavnost Skupnosti za usklajevanje teh dejavnosti, kakor tudi za zagotavljanje infrastrukture in potrebnih spodbud. Ker sodelujoče države ne morejo zadovoljivo dosegati vseh ciljev ukrepov, opredeljenih v tej odločbi in se le-te zaradi obsega in učinkov dejavnosti bolje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, opredeljenim v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, opredeljenim v istem členu, ta odločba ne presega tega, kar je potrebno za doseganje teh ciljev.

(10) Ta odločba določa, za celotno trajanje programa, finančni okvir, ki je za proračunski organ osnovna podlaga v pomenu točke 33 Medinstitucionalnega sporazuma z 6. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo glede proračunske discipline in izboljšanja proračunskega postopka ([1]) pri izvajanju letnega proračunskega postopka.

(11) Ukrepe, potrebne za izvajanje te odločbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([2]) –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE IN CILJI

Člen 1

Program Fiscalis

1. Večletni akcijski program Skupnosti (Fiscalis 2003-2007), v nadaljnjem besedilu „program“, je s tem vzpostavljen za obdobje od 1. januarja 2003 do 31. decembra 2007 za izboljšanje delovanja sistemov obdavčevanja na notranjem trgu.

2. Dejavnosti programa so:

(a) komunikacijski sistemi in sistemi izmenjave informacij;

(b) večstranski nadzor, v katerega so vključene države članice in tiste države kandidatke, ki imajo dvostranske ali večstranske sporazume bodisi med seboj ali z državami članicami, ki omogočajo takšno dejavnost;

(c) seminarji;

(d) izmenjave;

([1]) UL C 172, 18.6.1999, str. 1.
([2]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

(e) izobraževalne dejavnosti;

(f) vsakršna delovna srečanja, obiski ali podobne dejavnosti v okviru ciljev programa, kakor je določeno v členu 3, in o katerih se sklepa posamično v skladu s postopkom, navedenim v členu 14(2).

Člen 2

Opredelitve

Za namene te odločbe pomenijo izrazi:

(a) „obdavčevanje“ vključuje naslednje davke, ki jih uporabljajo sodelujoče države:

(i) davek na dodano vrednost;

(ii) trošarine na alkohol in tobačne izdelke ter mineralna olja;

(iii) davke na dohodek in premoženje, kakor je opredeljeno v členu 1(2) Direktive Sveta 77/799/EGS z 19. decembra 1977 o vzajemni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja ([1]);

(iv) davke na zavarovalne premije, kakor je opredeljeno v členu 3 Direktive Sveta 76/308/EGS z 15. marca 1976 o vzajemni pomoči za izterjavo zahtevkov v zvezi z določenimi prelevmani, dajatvami, davki in drugimi ukrepi ([2]);

(b) „uprava“ je javni organ v sodelujočih državah, odgovoren za izvajanje obdavčevanja;

(c) „sodelujoče države“ so države članice in države, navedene v členu 4, ki dejansko sodelujejo v programu;

(d) „uradnik“ je uradnik uprave;

(e) „izmenjava“ je delovni obisk v okviru programa izmenjave uradnikov iz ene uprave v drugi sodelujoči državi;

(f) „večstranski nadzor“ pomeni usklajen nadzor davčne obveznosti enega ali več povezanih davčnih zavezancev, ki ga organizira več sodelujočih držav s skupnim ali dopolnjujočim interesom.

Člen 3

Cilji

1. Splošen cilj programa je izboljšati primerno delovanje sistemov obdavčevanja na notranjem trgu s krepitvijo sodelovanja med sodelujočimi državami, njihovimi upravami in uradniki.

2. Posebni cilji programa so:

(a) za davek na dodano vrednost in trošarine:

(i) omogočiti uradnikom, da dosežejo visok skupni standard razumevanja prava Skupnosti in njegovega izvajanja v državah članicah;

(ii) zagotoviti smotrno, učinkovito in široko sodelovanje med državami članicami;

(iii) zagotoviti nenehno izboljšanje upravnih postopkov, da se upoštevajo potrebe, ki jih imajo uprave in davkoplačevalci, in sicer z razvijanjem in razširjanjem dobre upravne prakse;

(b) za neposredno obdavčevanje:

([1]) UL L 336, 27.12.1977, str. 15. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

([2]) UL L 73, 19.3.1976, str. 18. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/44/ES (UL L 175, 28.6.2001, str. 17).

▼B

zagotoviti podporo pri izmenjavi informacij na področju vzajemne pomoči in pri ozaveščanju glede prava Skupnosti, ki se uporablja za neposredno obdavčevanje;

(c) za davke na zavarovalne premije:

izboljšati sodelovanje med državami članicami z zagotavljanjem boljše uporabe obstoječih predpisov;

(d) za države kandidatke:

zadovoljiti posebne potrebe držav kandidatk, da bodo sprejele potrebne ukrepe za pristop na področju davčne zakonodaje in upravne zmogljivosti.

3. Akcijski načrt programa se sestavi letno v skladu s postopki, navedenimi v členu 14(2).

Člen 4

Sodelovanje držav kandidatk

Program je odprt za sodelovanje:

(a) pridruženih držav Srednje in Vzhodne Evrope v skladu s pogoji, opredeljenimi v Evropskih sporazumih s pripadajočimi protokoli, in v sklepih ustreznih Pridružitvenih svetov;

▼M2

(b) Turčija na podlagi dvostranskih sporazumov, ki so jih te države sklenile na tem področju.

▼B

POGLAVJE II

DEJAVNOSTI V OKVIRU PROGRAMA

Člen 5

Komunikacijski sistemi in sistemi izmenjave informacij

1. Komisija in sodelujoče države zagotovijo delovanje naslednjih komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij, v kolikor je njihovo delovanje potrebno po zakonodaji Skupnosti:

(a) skupno komunikacijsko omrežje/skupen sistemski vmesnik (CCN/CSI) v obsegu, ki je potreben za podporo delovanja drugih sistemov, navedenih v tem odstavku;

(b) sistem izmenjave informacij o DDV (VIES) in njegovi sistemi sporočanja;

(c) sistem za potrditve gibanja trošarinskih izdelkov;

(d) sistem zgodnjega opozarjanja o trošarinah;

(e) sistem trošarinskih tabel;

(f) vsi drugi novi komunikacijski sistemi in sistemi izmenjave informacij, vzpostavljeni v skladu s postopki, navedenimi v členu 14(2), če jih je po zakonodaji Skupnosti treba vzpostaviti.

2. Skupnostne komponente komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij obsegajo strojno opremo, programsko opremo in omrežne povezave, ki morajo biti skupne v vseh sodelujočih državah, da se zagotovi medsebojna povezava in interoperabilnost delovanja sistemov, ne glede na to, ali so vgrajeni v prostorih Komisije (ali pooblaščenega podizvajalca), ali v prostorih sodelujočih držav (ali pooblaščenega podizvajalca). Komisija sklene v imenu Skupnosti ustrezne pogodbe, v katerih zagotovi, da bodo komponente operativne.

▼B

3. Neskupnostne komponente komunikacijskih sistemov in sistemov izmenjave informacij vključujejo nacionalne baze podatkov, ki so del teh sistemov, omrežne povezave med skupnostnimi in neskupnostnimi komponentami ter takšno programsko in strojno opremo, ki je po mnenju vsake sodelujoče države ustrezna za celovito delovanje teh sistemov v njihovi celotni upravi. Sodelujoče države zagotovijo, da so ne-skupnostne komponente interoperabilne ter zagotovijo združljivost teh komponent s skupnostnimi komponentami.

4. Komisija v sodelovanju s sodelujočimi državami uskladi tiste vidike ustanovitve in delovanja Skupnostnih in neskupnostnih elementov sistemov in infrastrukture, ki so opredeljeni v odstavku 1.

Člen 6

Večstranski nadzori

Sodelujoče države izmed večstranskih nadzorov, ki jih organizirajo, izberejo tiste, katerih stroške nosi Skupnost v skladu s členom 11. Ti nadzori vsekakor obsegajo nadzor davčne obveznosti za davek na dodano vrednost in/ali trošarine.

Sodelujoče države Komisiji pošljejo letna poročila in ocene teh nadzorov.

Člen 7

Seminarji

Komisija in sodelujoče države skupno pripravijo seminarje, ki se jih udeležijo uradniki iz uprav, predstavniki Komisije in po potrebi tudi drugi strokovnjaki.

Člen 8

Izmenjava uradnikov

1. Komisija in sodelujoče države organizirajo izmenjave uradnikov. Trajanje izmenjav ne sme biti daljše od enega meseca. Uradniki in ustrezna uprava morajo vsako izmenjavo ciljno usmeriti v določeno poklicno dejavnost, jo primerno pripraviti in nato opraviti oceno. Gostujoča uprava lahko omeji število udeležencev v izmenjavi, če navede razloge za to in če jo utegne obseg prejetih prijav ovirati v pripravah in primernem delovanju.

2. Sodelujoče države sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi uradnikom v izmenjavi omogočijo učinkovito vlogo v dejavnosti gostujoče uprave. V ta namen so tovrstni uradniki pooblaščeni za izvajanje nalog, povezanih z delom, ki jim ga je gostujoča uprava zaupala v skladu s svojim pravnim sistemom.

3. Med izmenjavo se civilnopravna odgovornost uradnika, ki opravlja naloge v okviru izmenjave, obravnava enako kot civilnopravna odgovornost uradnika v gostujoči upravi. Uradnika v izmenjavi vežejo enaka pravila varovanja poklicne zaupnosti kot nacionalne uradnike.

4. Sodelujoče države lahko omejijo obseg teh izmenjav na uradnike, odgovorne za davek na dodano vrednost in/ali trošarine.

Člen 9

Izobraževalne dejavnosti

1. Za spodbujanje strukturnega sodelovanja med nacionalnimi izobraževalnimi organi in uradniki, zadolženimi za izobraževanje na področju obdavčevanja v upravah, sodelujoče države v sodelovanju s Komisijo:

(a) nadgradijo obstoječe izobraževalne programe in po potrebi oblikujejo nove, s katerimi zagotovijo skupno jedro izobraževanja urad-

▼B

nikov, da jim omogočijo pridobitev potrebnega poklicnega znanja in veščin;

(b) po potrebi vsaka sodelujoča država organizira izobraževalne tečaje na področju obdavčevanja za svoje uradnike za uradnike iz vseh sodelujočih držav;

(c) oblikujejo potrebna skupna orodja za izobraževanje na področju obdavčevanja.

2. Sodelujoče države tudi poskrbijo, da se njihovi uradniki udeležijo začetnega in nadaljevalnega izobraževanja, ki je potrebno za pridobitev enotnega poklicnega znanja in veščin v skladu s skupnimi programi izobraževanja in jezikovnega izobraževanja, ki ga uradniki potrebujejo za pridobitev ustreznega standarda jezikovnih veščin.

POGLAVJE III

FINANČNE DOLOČBE

▼M1

Člen 10

Financiranje

Finančni okvir za izvajanje programa v obdobju od 1. januarja 2003 do 31. decembra 2007 je 67,25 milijona EUR. Znesek 51,9 milijona EUR se nameni za obdobje do 31. decembra 2006.

Za obdobje, ki se začne 1. januarja 2007, predlagani znesek šteje za potrjenega, če je v zadevni fazi skladen s finančnim načrtom, veljavnim v obdobju, ki se začne s 1. januarjem 2007.

Letno dodeljena sredstva odobri proračunski organ v okviru finančnega načrta.

▼B

Člen 11

Stroški

1. Stroški, ki so potrebni za izvajanje programa, se razdelijo med Skupnost in sodelujoče države v skladu z odstavkom 2, 3, 4 in 5.

2. Skupnost krije naslednje stroške:

(a) stroške razvoja, nabave, vgradnje, vzdrževanja in dnevnega delovanja skupnostnih komponent za komunikacijske sisteme in sisteme izmenjave informacij, opisane v členu 5;

(b) potne stroške in dnevnice iz naslova večstranskega nadzora, seminarjev, izmenjav uradnikov in izobraževalnih dejavnosti;

(c) stroške, povezane z organizacijo seminarjev in razvojem izobraževalnih pripomočkov;

(d) stroške študij, ki jih opravi tretja stran v zvezi z učinki programa ob spoštovanju zaupnosti podatkov;

(e) stroške drugih dejavnosti, navedenih v členu 1(2)(f).

3. Komisija v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti [1] opredeli pravila, ki se nanašajo na plačilo stroškov in sodelujoče države seznani s temi pravili.

4. Komisija sprejme potrebne ukrepe za upravljanje programskega proračuna v skladu s postopki, navedenimi v členu 14(2).

5. Sodelujoče države nosijo naslednje stroške:

[1] UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

▼B

(a) stroške razvoja, nabave, vgradnje, vzdrževanja in dnevnega delovanja skupnostnih komponent za komunikacijske sisteme in sisteme izmenjave informacij, opisane v členu 5;

(b) stroške, povezane z začetnim in nadaljevalnim izobraževanjem, vključno z jezikovnim izobraževanjem svojih uradnikov.

Člen 12

Finančni nadzor

Finančni sklepi Skupnosti in vsi sporazumi ter pogodbe, ki izhajajo iz te odločbe so podvržene finančnemu nadzoru v skladu s pravom Skupnosti o finančnem in proračunskem nadzoru.

POGLAVJE IV

DRUGE DOLOČBE

Člen 13

Izvajanje

Ukrepi, potrebni za izvajanje členov 1(2)(f), 3(3), 5(1)(f) in 11(4) se sprejmejo v skladu s postopki, navedenimi v členu 14(2).

Člen 14

Postopki odbora

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje „Fiscalis odbor“.

2. V primeru sklicevanja na ta odstavek se uporabljata člen 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8.

Obdobje, opredeljeno v členu 4(3) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 15

Nadaljnje spremljanje in ocenjevanje

1. Komisija vsako leto predloži Odboru poročilo o nadaljnjem spremljanju, kot je navedeno v členu 14(1), v katerem opiše napredovanje vseh dejavnosti programa v luči izvajanja in rezultatov v primerjavi z letnim akcijskim načrtom. To poročilo je treba posredovati tudi Evropskemu parlamentu.

Uprave pošljejo Komisiji vse informacije, ki so potrebne za kar najbolj kakovostno izdelavo poročil o nadaljnjem spremljanju.

2. Srednjeročne in končne ocene programa se naredijo pod nadzorom Komisije z uporabo poročil o nadaljnjem spremljanju in poročil, ki so jih izdelale sodelujoče države. Učinkovitost in smotrnost programa se ocenita glede na cilje, opredeljene v členu 3. Ocene je treba izdelati z uporabo poročil, navedenih v odstavku 3, tako kot sledi:

— srednjeročna ocena mora vsebovati pregled začetnih rezultatov in učinke dejavnosti programa. Poleg tega mora oceniti porabo sredstev in napredek pri nadaljnjem spremljanju in izvajanju,

— končna ocena mora vsebovati oceno učinkovitosti in smotrnosti dejavnosti v okviru programa.

3. Sodelujoče države pošljejo Komisiji:

(a) do 31. marca 2005 srednjeročno poročilo z oceno učinkovitosti in smotrnosti programa;

(b) do 31. marca 2008 končno poročilo z oceno učinkovitosti in smotrnosti programa.

▼B

4. Komisija bo Evropskemu parlamentu in Svetu predstavila:

(a) do 30. junija 2005 srednjeročno poročilo z oceno učinkovitosti in smotrnosti programa in obvestilo o potrebi po nadaljevanju programa, ki se jima po potrebi priloži ustrezen predlog;

(b) do 30. junija 2008 končno poročilo z oceno učinkovitosti in smotrnosti programa.

Poročila iz (a) in (b) je treba poslati v vednost tudi Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

5. Poročila z oceno iz odstavka 4 morajo v glavnem temeljiti na poročilih, navedenih v odstavku 3 in na poročilih o nadaljnjem spremljanju, navedenih v odstavku 1.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta odločba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti.*

Uporablja se od 1. januarja 2003.

Člen 17

Prejemniki

Ta odločba je naslovljena na države članice.